

Griffieni
Not.nr. : GE 66.97.278/02-SW2

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 2 FEBRUARI 2010

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste** kamer, alleenrechtsprekend rechter, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1. _____, diplomaat, geboren te _____ op _____
wonende te _____
2. _____, scheikundig ingenieur, geboren te _____ op _____
wonende te _____

VERDACHT VAN :

de eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-7° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te

ten kadaster gekend onder _____
in eigendom toebehorende aan _____
in een gebouw het aantal woongelegenheden te hebben gewijzigd die bestemd zijn voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande, ongeacht of het gaat om een eengezinswoning een etagewoning, een flatgebouw een studie of een al dan niet gemeubileerde kamer, feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1.7° en 6.1.1.al.1-1° van de Vlaamse

Codex Ruimtelijke Ordening.

te _____ in de periode van 01.06.2001 tot 26.04.2002.

* * * * *

DE PROCEDURE

1. Bij de behandeling van de zaak en de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd op 2 november 2009 overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____. Deze dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaars ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek. De strafvordering is ontvankelijk (art. 6.2.1. VCRO).

De inschrijving in het gemeentelijke vergunningenregister (art. 6.2.1 VCRO) is niet op straf van onontvankelijkheid voorgeschreven.

De beklaagden werden rechtsgeldig gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 17 november 2009.

De zaak werd tweemaal uitgesteld met het oog op een andere samenstelling van de rechtbank en op vraag van de verdediging met het oog op de instemming van de beklaagden met de vraag tot opschorting van de uitspraak van veroordeling.

3. Op de openbare terechtzittingen aanhoorde de rechtbank :

- de vordering van het openbaar ministerie ter terechtzitting van 22 december 2009, uitgesproken door _____ substituut-procureur des Konings;
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, voorgedragen door meester _____ advocaat te _____ hij vraagt de opschorting van de uitspraak van de veroordeling;
- het openbaar ministerie bij monde van _____ voornoemd in haar positief advies nopens de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Over de verjaring

4. De strafvordering is niet vervallen door verjaring. De feiten hebben zich voorgedaan in de periode van 1 juni 2001 tot 26 april 2002.

De verjaring begint slechts te lopen vanaf het laatste feit.

De verjaring werd binnen de oorspronkelijke verjaringstermijn gestuit door de opdracht van 21 september 2005 van de procureur des Konings tot herverhoor van

De strafvordering is dus nog niet vervallen door verjaring.

De tenlastelegging

5. De beklaagden zijn eigenaar van een rijwoning gelegen aan

Op 22 november 2001 weigerde het college van burgemeester en schepenen een stedenbouwkundige vergunning af te leveren voor de verbouwing van deze ééngezinswoning tot 4 studio's.

Niettegenstaande deze weigering voerden de beklaagden toch de werken uit.

Op 26 april 2002 stelde een controleur van de bouwpolitie van de dienst Stedenbouw en Ruimtelijke Planning van vast dat door het plaatsen van binnenscheidingswanden het aantal woongelegenheden werd gewijzigd.

Nadien werd opnieuw een nieuwe aanvraag ingediend tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor de verbouwing van een woning tot 3 appartementen en 1 studio.

Het college van burgemeester en schepenen weigerde in de zitting van 26 juni 2003 deze aanvraag. Bij ministerieel besluit van 22 september 2006 werd de vergunning definitief geweigerd.

6. Het college van burgemeester en schepenen van vorderde op 20 december 2007 het herstel van de woning naar een ééngezinswoning.

7. De beklaagden betwisten de tenlastelegging niet. Hangende de strafvordering werd vastgesteld dat de woning in de oorspronkelijke staat is hersteld.

8. De rechtbank acht de tenlastelegging bewezen.

Straftoemeting

9. Krachtens artikel 146 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7*bis* en 41*bis*, § 1, Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

10. Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (B.S. 13.08.2009) in werking getreden.

De onderhavige feiten zijn strafbaar gebleven (art. 4.2.1.1^o) en 6.1.1. VCRO).

De straffen zijn dezelfde gebleven.

11. Nu inmiddels vrijwillig werd overgegaan tot herstel en gelet op het blanco strafrechtelijk verleden van de beklaagden kan ingegaan worden op hun vraag hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen.

De beklaagden hebben nog geen veroordeling ondergaan tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden en de feiten schijnen niet van die aard te zijn dat ze bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.

WAT HET HERSTEL BETREFT

12. Nu het herstel inmiddels werd uitgevoerd is de herstellvordeing van h et college van burgemeester en schepenen van zonder voorwerp geworden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38,40 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;

art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 50, 66, 100 Strafwetboek, alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding;

art. 1, 3, 5 en 6 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964.

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Zegt dat de tenlastelegging zoals hierboven omschreven, ten laste gelegd, naar eis van recht bewezen is.

Gelast de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling ten voordele van gedurende een termijn van **DRIE JAAR** vanaf heden.

Legt eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

* * *

Zegt dat de tenlastelegging zoals hierboven omschreven, ten laste gelegd, naar eis van recht bewezen is.

Gelast de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling ten voordele van gedurende een termijn van **DRIE JAAR** vanaf heden.

Legt eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 89,04 EUR.

Veroordeelt HOOFDELIJK tot de kosten,
gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot
heden begroot op **89,04 EUR**.

Wat betreft de herstellvordering

Zegt dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **TWEE
FEBRUARI TWEEDUIZEND EN TIEN**.

Aanwezig :

- ondervoorzitter, die de zitting voorzit,
- substituut-procureur des Konings;
- griffier.